

gato hvance si! ^[19. m. 89] — Na, vendar ³⁸
sem ukratko govoril. — Ubi da res
malo sem pisala in listila! Star
vsa sem proti. Positivno to niso bile
prav nikake. —

Kako se imata ti si duša? —
Zodnja je bila kóvica tukaj. —
— Jaz imam mnogo skrbi. —
Čisto se ni ne zveni za me
in jaz bi zdaj nekaj honorarija
prosi prebiti nobila. Kaj ve
26. pobinem v lepi dajni svet.
V ljubljani ostudem morda
vsa dni. Kalo se že pomenu
ne? — ali bi si ne mogla zgeti
jedro popoldne pritoz —

Dandane je dej ti pri nas —
hvala Bogu, bila je nainre
že grozne duši.

Jaz jaz pa naj si kaj pravem.
Ja sem bila — svetloba žive.
bt to ti je krav. Ves neni se
že eden vse — glavi volja sa-
mita v tiso. Markova cerkev
— ne ves to je nekaj imponant-
nega. Tere vse pohite z mo-
zarki. Kako se to blisci in pre-
minja! Neprijans je to! In po-
tem razgovor! del alfabet kli-
kih sob z najbravnejšimi sli-
kami. ali si moreš to misliti?
Toliko muetnosti, neprijans
na enem mestu! Tiste barve
sveti — olivna! In potem
Ranal grande z vsjimi kra-
nimi starimi palačami le-
la vrsta obruzih cerkev se in
mestni muzej z originalom
Ludwiga. Franca z Galidani
in se cele svorane z najdra-
gocenjših slik najstarejših
in najstarejših slikarjev. In
narava sama. Zvečer tiste
kravne pikretne slike barve
bo ima moje avons. Talo
vse to morda počisto nadah-
no mnogo barv, nebo!
vse in gibe, zvečer me

praktičnem duhovnem tugu.
Kido tako divno izletiče del-
vati! Oh Ti naj ima človek
premalu bljed za ves tvoj bajni
kras! Oni polni jasni zvali
rimbal pahajote plavajoci
po večnem moraju. Tu tisti
gondolieri in mostovi in lute
in palace, črna savca v bar-
vami na horbovem tugu
in let na morakem obreju
vse je tako polno poezije, časa,
da kar nikakor ne morem
pozabiti. - Z Kristanom
poda hodila skupaj in kar
na debelo jedla umetnost.
Del je moj papa. - Tako vaj
je bilo zapisano na karti
ki jo je zarotnik dobil za se
in zame za vožnjo. V tej
mi pravim "popravček".

Moji profesor iz force mi tudi
prav vidno piše. Znamenito člo-
vek! Pa tudi tvoj iz Slovane je
postal malo bolj martir. -
Znamenite servede je povrat pret
seboj in pret obupni omrtval
z blatom; - zato, da bi se nan-
til ne poraziti! - Kakih godi
motivov je vedno deljal Krista-
na kakor, da bi vsi mislili ta-
ko jako in nizko kakor on sam!
- Prav gotovo, da sem vesela, da je
enkrat popoten konec med vas
ma. -

Klavo mi prav vidno piše.
Tudi mi je poslal celo koporo
jih fotografij na ogle. To je pristo
najlehn otroček - prajeci z de-
belimi rokami in velični zain-
tenimi očmi in potem v pihkah
in zanjah gidašo nabožnem kot
dod. tu in štrileten dečko in
z letimi leti v klavcih. Tako je
prilom! Jas sem se tako zelo sme-
jala tistim slikam. - Tes pa sem
vedno bljub vsemu tako zelo
očena! On mi piše vrad

seveda mi z taleka nisem tako
pudna. -

Zama pa se mi ne dozadi. -
To so Ti polni rekakomnih predst-
por, da je strah. Poleg vsega ne bo
bin in karega tava, ni mi tuj-
tey bi seela pridigala, posebu, če
je deček, najraje družbe in
občudnja; - tisti je mama, tako
čudra. Tes da nam oak trena-
tek oita, koliko - puemo! -
- Kavo pa je sebi kajz postji
mi no tisti človek v "odino".
Rada bi ga citola. "Hovenke" se
jedaj niam doba. - Sploh potent
nisa "Hovenke" nikdar sei! -
Tista "Pudlota" sem morala
kar po komandi že v tej stav. kom-
tosti! - Tuela sem tisto obupa
in znanovano, por kaj loce!
- Tes prav gotovo tega ne seje
domacega potriostiguna inam
je skoro doletj. Beto je že kar
sem napisala vno za tvent-
nerje, a kom morala se par
let takati predno matism! -
če nima kedo vaji kake motine pa
ni pri navi dušoni aristokri-
cij viden ni bora. Karo najzga-
me vse skupaj! - če at mi bo
je zunan tako godilo pa obem
pers za ne večne tava in kot.
Da bi deček se za vsako stvar
pol leta beratil? - Na kva-
la lepa to mi ne diši! -

1) Druvnege življenja jaz skoro
nimam. - Karo, kje je pa čas.
Delam ko masina. Tisto nemato
por si že Ti tudi citola bi radi
končala, 60 strani je za bobnala
kakih 5-10 jodistov in "kava".
Da bom imela kaj pribeljala
za na pot in se kar jelton
turiške rednecije in samo se
3 dni časa! - da fotografiranje
mi res ne presatoja mi!
Ali se mi misliš na nez - ki
diz, človek vendar tako dobro
je, če malo vjame in misli da
je to kaj pomirja. - In go-
tem mostovj, sedim poide

popolneve same in narisih sem je
vel čisto zbita zvečer. To je se dobro
da je tvoj tak imeniten svoj grad.
Ostava me kar nič ne boli, saj
sem ho ves je v tvoj vsaki teden
nojnemj trikrat.

Postojim si danes dva zvezka
"Dokumente der Frauen" se te
pomimam. Ker se porobno Fitti
čitri dojadete.

Lidaj mi pa spet kaj piši. Dva
zveka in me boš preveč huda če
ne pišem. Taka tvoja kakor bi
moral. Ker res absolutno ne
morem.

Tu v tej gori v italijanski knjižnici
vidim. - Da res v tej gori po-
potuje si moras vzeti pristo! Moj
bog, v tej gori in bog zna kako
dolgo ne vidim. - Prosto verim
pa mi ne pišem, moj bog, vem
pa se bo to izšlo.

Ono tvoje "čimsko pismo" sem
izročila Marici.

Notisovi najlepša pozdrava
od
Tvoje Zofije

Moja gora pa treba se Marici, Marici
in goznej Anon, Klavd, Juri-
stam, etc!

Tu saj mal pomisels gora
pa gozda.

Pa kaj piši! Si se imas gori
gotovo dobro v Ljubljani. Vaj
malo nagredis se kedar!

Lidaj pa res nimam pravo
se oči!

Se en pisek v nagro!

[Pod. št. 19. avg. 1899
gl. kvarta]